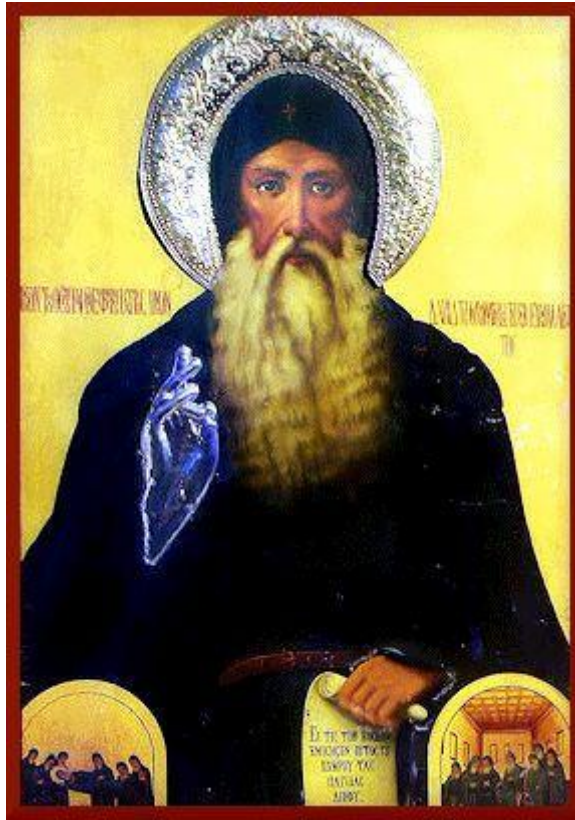

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΟΣΙΟΥ ΔΑΒΙΔ

Ὁ Ἱερεὺς: Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Δόξα σοί, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοί.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρῶν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ

καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, Ἀγαθέ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (τρεῖς φορές)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Παναγία τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρισον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπισκεψε καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά Σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία Σου, γεννηθήτω τὸ θέλημά Σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός

ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν ἀλλὰ ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ψαλμός ρμβ' (142)

Κύριε, εισάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώπιον σου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εισάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου• καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, ἐκάθισε με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἔπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοί ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πάσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοί. Ταχύ εισάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἅπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. ἀκουστὸν ποιήσον μοί τὸ πρῶτὸ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοί ἤλπισα• γνώρισον μοί, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου• ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κατέφυγον. διδάξον με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σύ εἶ ὁ Θεὸς μου• τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ. Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζῆσεις με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθροὺς μου καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχος ἄ'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχος β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσαν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχος γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.
Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοὺς προσιόντας τοῖς λειψάνοις σου, καὶ ἐκζητούντας τὴν θερμὴν μεσιτείαν σου, Εὐβοίας μέγα καύχημα, παμμάκαρ Δαβὶδ, ρύσαι πάσης θλίψεως, ἀνηκέστου μανίας τοῦ δολίου δράκοντος, καὶ κινδύων παντοίων, ὡς παρρησίαν ἔχων πρὸς Θεόν, πνευματοφόρε ἀζύγων ὠράϊσμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν πότε, Θεοτόκε, τὰ, δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι• εἰ μὴ γὰρ σύ προίστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἔκ σου• σοὺς γὰρ δούλους σώζεις

αεί, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ψαλμός ν' (50)

Ἐλέησον μέ, ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα ἔλεός σου καί κατὰ τό πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου•ἐπί πλεῖον πλῦνον μέ ἀπό τῆς ἀνομίας μου καί ἀπό τῆς ἁμαρτίας

μου καθάρισον μέ. Ὅτι τήν ἀνομίαν μου ἐγώ γινώσκω, καί ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διαπαντός. Σοί μόνω ἤμαρτον καί τό πονηρόν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἄν

δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καί νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σέ. Ἴδού γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καί ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησε μέ ἡ μήτηρ μου. Ἴδού γάρ ἀλήθειαν ἠγάπησας,

τά ἄδηλα καί τά κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσας μοί. Ραντιεῖς μέ ὑσσώπω, καί καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς μέ, καί ὑπέρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοί ἀγαλλίασιν καί

εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀποστρεψον τό πρόσωπόν σου ἀπό τῶν ἁμαρτιῶν μου καί πάσας τάς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθάραν κτίσον

ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καί πνεῦμα εὐθές ἐγκαινίσον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μή ἀπορρίψῃς μέ ἀπό τοῦ προσώπου σου καί τό πνεῦμά σου τό ἅγιον μή ἀντανέλης ἅπ ἐμοῦ.

Ἀπόδος

μοί τήν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καί πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξον μέ. Διδάξω ἀνόμους τάς ὁδοῦς σου, καί ἀσεβεῖς ἐπί σέ ἐπιστρέψουσι. Ρύσαι μέ ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός,

ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου•ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τήν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τά χεῖλη μου ἀνοίξεις, καί τό στόμα μου ἀναγγελεῖ τήν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν,

ἔδωκα ἄν•ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καί τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε,

ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τήν Σιών, καί οἰκοδομηθήτω τά τείχη Ἱερουσαλήμ• τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφοράν καί ὀλοκαυτώματα• τότε ἀνοίσουσιν ἐπί τό θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα ψάλλομεν τάς ᾠδᾶς τοῦ Κανόνος.

ᾠδή ἄ'. Ἦχος πλ. α'. Ὑγρᾶν διοδεύσας.

Θεῷ τό δοτήρι τῶν ἀγαθῶν, Δαβίδ θεοφόρε, τῷ δοξάσαντι σέ λαμπρῶς, προσπίπτων τά χεῖλη μου αἰτοῦμαι, εἰς τό ὑμνεῖν καί γεραίρειν σέ ἀνοίξον. Εὐώδης Κυρίου ὤφθης λειμῶν, καρπούς μυροβόλους τῶν ἐνθέων σου ἀρετῶν, ἐκφύων, Δαβίδ• ὅθεν εὐχαῖς σου, τήν δυσωδίαν παθῶν μου ἐκδίωξον. Ὡς στύλον ἀσκήσεως ἄκλινη, Χριστῷ παιδιόθεν κολληθέντι διηνεκῶς, ὑμνοῦντες, Δαβίδ, σοί ἐκβοῶμεν• ἡμᾶς Χριστοῦ Ἐκκλησία προσκόλλησον.

Θεοτοκίον

Ἀρέσκειν τῷ Κτίστη τέ καί Θεῷ, πανῦμνιατε Κόρη, καταξίωσον τόν πιστῶς, προσφεύγοντα σκέπη σου τῇ θείᾳ, καί τήν σεμνήν σου μορφήν μεγαλύνοντα.

Ὡδή γ' . Οὐρανίας ἀψίδος.

Ρυπωθεῖς τή κακία, καί βδελυραῖς πράξεσι, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις προσήλθον, ὅσιε,
κράξων σοί• ἐκκάθαρρον μέ, Δαβίδ, ὁ καθαρθεῖς ἐν ἀσκήσει, προσευχή, νηστεία τέ,
πόνους
καί θλίψεσι.

Ἐκκαθάραι μέ ρύπου, γέρον Δαβίδ, δέομαι, καί τās ἐκτροπᾶς τοῦ νοός μου, σύ
ἐπανόρθωσον, ὁ τόν Σωτήρα Χριστόν, ἀπό ψυχῆς ἀγαπήσας παιδιόθεν, ὄλβιε,
σκεῦος
τῆς χάριτος.

Συμπαθές ἀντιλήπτορ, ὡς ἀρραγές ἔρεισμα καί ἀδιατάρακτον τεῖχος, πάντες σέ
ἔγνωμεν, Δαβίδ, ὄσιων φωστήρ, οἱ ἐκ μύχιων καρδίας, σπεύδοντες ἐκάστοτε, τή
μεσιτεία σου.

Καθαγίασον πάσας, τās εὐσεβῶν φάλαγγας, τās προσερχομένας ἐν πίστει, τή θεία
μάνδρα σου, Δαβίδ, φιάλη χρυσή, ἀγιασμοῦ τέ καί φρέαρ, ἐκβλυζάνων ἀπασιν,
ὔδωρ ἰάσεων.

Θεοτοκίον.

Ἀδιάλλακτε Κόρη, ὡς πρός Χριστόν ἔχουσα, καί Υἱόν τόν σόν παρρησίαν, Μητερ
ἀνήροτε, ἡγιασμένα γαστήρ, Αὐτόν ἀπαύστως δυσώπει, δοῦναι τοῖς ὑμνοῦσι σέ,
χάριν καί ἔλεος.

Διασωσον ἀπό κινδύνων καί θλίψεων σοῦς ἰκέτας, τοῦς τιμώντας πανευλαβῶς,
Δαβίδ, τήν σήν ἄσκησιν, καί σέβοντας κάραν σου τήν ἀγίαν.

Ἐπιβλεπον ἐν εὐμενεία, Πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπί τήν ἐμήν χαλεπήν του σώματος
κάκωσιν, καί ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τό ἄλγος. xristianos.gr

Εἶτα μνημονεύει ὁ Ἱερεύς ἐκείνων δι' οὓς ἡ Παράκλησις τελεῖται.

Αἴτησις καί τό Κάθισμα.

Ἦχος β' . Πρεσβεία θερμή.

Λοκρίδος βλαστός ἐδείχθης ἐνθεώτατος, Εὐβοίας πυρσός, παμμάκαρ φαεινότατος•
διό σοί κραυγάζομεν, ἀσκητῶν, Δαβίδ, ἀκροθίνιον, γενοῦ ἡμῶν προστάτης
ἀκλινῆς,
ἐν πάσαις τοῦ βίου περιστάσεσιν.

Ὡδή δ' . Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἰατρεύεις νοσήματα λοιμικά, θεράπον Χριστοῦ θερμοτατε, τή ἀπαύστω μεσιτεία
σου, πρός τόν Ποιητήν ἡμῶν καί Κύριον.

Νεολαίαν Ὁρθόδοξον, τήν χειμαζομένην βολαῖς τοῦ δράκοντος, ὑποστήριξον καί
ἴθουνον, πρός τήν σωτηρίαν, Πάτερ ὅσιε.

Ἀμαυρώσας ὁ δειλῖος, τῆς ψυχῆς τήν χλαῖναν ποικίλοις πταισμάσι, σαῖς
πρεσβείαις ἐξαιτούμενος, δέομαι, Δαβίδ, αὐτήν σύ κάθαρρον.

Θεοτοκίον

Ξένου θαύματος πρόξενε, Μητερ τοῦ Ὑψίστου τέ καί Παντάνακτος, δυσωπῶ σέ ὁ
ταλαίπωρος, τās ὁρμᾶς τοῦ σώματος καταστειλον.

Ὡδή ε' . Φώτισον ἡμᾶς.

Ἰσχυσας, Δαβίδ, καθελεῖν ἐχθροῦ τήν ἔπαρσιν, θείω σθένει καί πρεσβεύεις νῦν
ἡμᾶς, καταισχύναι προσευχή σατᾶν τόν δόλιον.

᾿Ωφθης πλημμυρίς, θαυμασίων τέ καί πέλαγος παραδόξων, ὑπερθαύμαστε Δαβίδ,
ἐκπληρῶν τῶν σέ τιμώντων πάσαν αἴτησιν. xristianos.gr
Σώζειν ἐκ φθορᾶς, καί παγίδων τοῦ ἀλάστορος, εὔρες χάριν, παντευλόγητε Δαβίδ,
τῶν Λοκρῶν καί Εὐβοέων σεμνολόγημα.

Θεοτοκίον

Οἴκτιρον ἡμᾶς, Θεοτόκε ὑπερύμνητε, ἡ τόν μόνον Πανοικτίρμονα Θεόν,
συλλαβοῦσα καί τεκοῦσα ὑπέρ ἔννοιαν.

᾿Ωδή στ' . Τήν δέησιν.

Νενέκρωμαι, οἴμοι, ὁ πολυστηνος, ἀκηδία, καί ὀφλήμασι πλείστοις, ἀλλά θαρρῶν
σαῖς πλουσίαις πρεσβείαις, ἀναβοῶ σοί• Δαβίδ παμμακάριστε, ἀναστησόν μέ καί
ταχύ,

τῆς ζωῆς μοί παρασχοῦ τό φίλημα.

Μακάριος εἶ, Δαβίδ πανένδοξε, ὁ Κυρίου νηπιόθεν τά ἴχνη, ἀκολουθήσας καί
φθάσας εἰς ὕψος, ἀοργησίας καί νήψεως ἄμετρον• διό καί χάριν δαψιλῆ,
θεραπεύειν νοσήματα
εἴληφας.

Εὐφρόσυνον βιοτήν παρασχοῦ μοί, ἐν εἰρήνῃ καί ἀγάπῃ τελεία, ὁ ἐκ ψυχῆς, ὦ
Δαβίδ, ἀγαπήσας, τόν Λυτρωτήν καί ζωῆς τόν Εἰρήναρχον, καί τά θελήματα
Αὐτοῦ, ἐκτελέσας
πιστῶς ἐν τῷ βίῳ σου.

Θεοτοκίον

Γηθόμενοι σοί, ἀγνή, κροστρέχονεν, τῆ πηγῇ τῶν ἀειζῶων ναμάτων, καί
ἐκβοῶμεν• ἐπόμβρισον τάχος, ταῖς ἐν κακίαις διψώσαις τῶν δούλων σου, καρδίαις
νάματα σεπτά,
ἀθανάτου ζωῆς, Παναμώμητε.

Αἴτησις καί τό Κοντάκιον

᾿Ηχος β' . Προστασία τῶν χριστιανῶν

Ἀντιλήπτορα μέγα ἡ μάνδρα σου κέκτηται, συμπαθῆ ἀρωγόν καί προστάτην
θερμοτατον, σέ τρισμάκαρ Δαβίδ, καί χαίρουσα ἀναβοᾶ• ζόφον δῖωξον ἀμαρτιῶν,
καί τήν σωτήριον

ὁδόν, δεῖξον τοῖς προσπελάζουσι, ταύτη καί προσκυνούσι, τήν κάραν σου τήν
ἀγίαν, καί τῷ χορῷ τῶν μοναστῶν, ὡς Χριστοῦ θεράπων γνήσιος.

Προκείμενον: Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχος: Τό στόμα μου λαλήσει σοφίαν καί ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (Κέφ. ἴα' 27-30)

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς• πάντα μοί παρεδόθη ὑπό τοῦ Πατρός μου,
καί οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τόν Υἱόν, εἰμὴ ὁ Πατήρ, οὐδέ τόν Πατέρα τίς ἐπιγινώσκει
εἰμὴ ὁ Υἱός,

καί ὦ ἐάν βούληται ὁ Υἱός ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρὸς μέ πάντες οἱ κοπιῶντες καί
πεφορτισμένοι καγῶ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἔρατε τόν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς. Ἔρατε τόν
ζυγόν μου

ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶος εἰμί καὶ ταπεινός τῆ καρδία καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχᾶς ὑμῶν. Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός καὶ τὸ φορτίον μου ἑλαφρόν ἐστι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ταῖς τοῦ σου Ὁσίου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχος: Ἐλεῆμον, ἐλέησον μέ ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Μονοτρόπων καύχημα, καὶ τῶν ὄσιων φωσφόρε, λύχνε λάμπων ἀπασιν, ἀρετῶν λαμπρότητι καὶ φαιδρότητι, σέ ἱκετεύομεν πάσης στενώσεως, ἐπηρείας τοῦ ἀλάστορος, νόσων, μολύνσεων, κινδύνων τέ λύμης καὶ θλίψεως, τάχιστα ἀπάλλαξον, τοὺς ἐκδεχομένους σὴν μεσιτείαν. Σέμνωμα Εὐβοίας, Δαβὶδ θαυματουργέ, τοὺς εὐλαβῶς, ἐπιζητοῦντας τὴν χάριν σου, ὑγιεῖς συντήρησον.

Ὁ Ἱερεύς:

Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου• ἐπισκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς. Ὑψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων καὶ καταπεμψον

ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλοῦσια• πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας• δυνάμει τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ• προστασίαις

τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων• ἱκεσίαις τοῦ Τιμίου καὶ Ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου• τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων•

ῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, μεγάλων ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν διδασκάλων Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου, Ἀθανασίου καὶ

Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας. Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος, τῶν Θαυματουργῶν• τῶν ἁγίων ἐνδόξων

μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρων Τύρωνος καὶ Στρατηλάτου, τῶν ἱερομαρτύρων Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου, τῶν ἁγίων

ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων. Τῶν ὀσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν. Τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης. Τοῦ ὀσίου Δαβὶδ τοῦ ἐν Εὐβοίας,

καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. ἱκετεύομεν σέ, μόνε πολυέλεε Κύριε. Ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. xristianos.gr

Ὦδὴ ζ' . Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἐν Εὐβοία δομήσας, περιώνυμον μάνδραν, Δαβίδ, ἐσύναξας ἀζύγων μέγα πλῆθος,
καὶ τούτους κατηγήσας, σωτηρίοις διδάγμασιν, ἀπήλθες πρὸς οὐρανοῦς, ὑπὲρ
ἡμῶν πρεσβεύειν.

Ρύμην τὴν τῶν κωνώπων, ὁ διώξας ἐν Δύστῳ ταῖς σαῖς ἐντεύξευσι, Δαβίδ
θαυματοφόρε, ἐκδίωξον ἐν τάχει, πάσαν θλίψιν καὶ ἔννοιαν, ἀκάθαρτον ἀφ' ἡμῶν,
ταῖς πρὸς
Χριστὸν εὐχαίς σου.

Ὅ τὴν συκοφαντίαν, ἀνεχθεὶς τῶν ἄπιστων ἐχθρῶν τοῦ Πνεύματος, Δαβίδ, ἐν
Λεβαθεΐα, ἐκ ταύτης σοὺς ἰκέτας, ἀπολύτρωσαι, Ὅσιε, ἵνα τοὺς νόμους Χριστοῦ,
φυλάξωμεν ἀσμένως.

Θεοτοκίον.

Νομοθέτην τεκοῦσα, ἀνηρότως, Παρθένε, Χριστὸν τὸν Κύριον, τῆς εὐσεβείας
νόμους, καὶ τοῦ Εὐαγγελίου, τοὺς ὑμνοῦντας σέ πάντοτε, τηρεῖν ἀμέμπτως, ἀγνή,
ἀξίωσον
σοὺς δούλους.

Ὦδὴ ἦ' . Τὸν Βασιλέα.

Δύναμιν δός μοί, ὁ δυνατός ἐν τοῖς ἔργοις, καὶ τοῖς ρήμασι φανεῖς, Δαβίδ
παμμάκαρ, πάση ἀντιστήναι, τοῦ πονηροῦ ἰσχύϊ.
Ἀμέμπτων ὤφθης, ἡθῶν, Δαβίδ, ἐκμαγεῖον, καὶ διάκονος τῶν θείων μυστηρίων•
ὄθεν σέ ὑμνοῦντες, αἰτούμεθα λιτᾶς σου.
Βλέπον ἐξ ὕψους, σοφέ Δαβίδ, καὶ παθῶν μου, διεκχύσεις ψυξον ταῖς σαῖς
ἰκεσίαις, πρὸς τὸν Βασιλέα, καὶ Λυτρωτὴν τοῦ κόσμου.

Θεοτοκίον.

Ἴσχυν λαβοῦσα, ἐξευμενίζειν τὸν Κτίστην ὡσπερ Μήτηρ παναμώμητος Ἐκείνου,
ἐκτενώς δυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν, Παρθένε.

Ὦδὴ θ' . Κυρίως Θεοτόκον.

Δαβίδ πνευματοφόρε, τὴν σεπτὴν μονὴν σου, σκέπε αἰεὶ, περιφρουρεῖ καὶ
φύλαττε, σὺν τοῖς χοροῖς τῶν ἀζύγων, τῶν δοξαζόντων σέ.
Χαρᾶς ἐπουρανίου, τυχεῖν ἀξίωσον μέ, τὸν σέ Δαβίδ, θεοφόρε, ὡς γνώμονα, τῶν
ἀρετῶν καὶ θαυμάτων, πρόξενον μέλποντα. xristianos.gr
Ἀξίωσον τιμᾶν σέ, ἐν εὐήχοις ὕμνοις, καὶ τὴν σορὸν προσκυνεῖν τῶν λειψάνων
σου, τοὺς εὐφημοῦντας ἀπαύστως, Δαβίδ, σέ ἅγιε.

Θεοτοκίον.

Ρυσθῆναι μέ μανίας, τοῦ Βελίαρ, Μήτηρ, ἢ τῶν ἀνθρώπων τὸν ρύστην κυήσασα,
τὸν Λυτρωτὴν, Ζωοδότην, καὶ πάντων Κύριον.

Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σέ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀιμακάριστον καὶ
παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ
ἐνδοξοτέραν

ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν τὴν ὄντως
Θεοτόκον σέ μεγαλύνομεν. xristianos.gr

Καί τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Χάριτας βλυζάνει παντοδαπᾶς, ἡ σεπτή σορός σου, θεοφόρε πατήρ Δαβίδ, τοῖς προσερχομένοις, αὕτη μέτ' εὐλαβείας, καί πίστει ἐκζητούσι τὴν μεσιτείαν σου. Προσδεξαι δεήσεις σῶν ἰκετῶν, φωτοφόρον ἄστρον, τῆς Εὐβοίας, κλεινὸν Δαβίδ, καί ἐξ ἐπήρειας τοῦ μιανοῦ Βελίαρ, ἀπάλλαξον τοὺς πόθω ὑμνολογοῦντας σέ.

Καύχημα Λοκρίδος περικαλλές, Ἄθωνος καί Ὀασης, ἐνδίαίτημα εὐκλεές, Ναυπακτίας κλέος, ὠράϊσμα Στειρίου, Δαβίδ, καί τῆς Εὐβοίας πέλεις θησαύρισμα. Σκέπε, φρούρει, φύλαττε ἐκ δεινῶν, τὴν σεπτὴν μονὴν σου, ὀσιώτατε ἀσκητά, ἥς δομήτωρ πέλεις θεοσοφός, καί ρύσαι, αὐτὴν ἐξ ἐνεστώσης βλάβης καί θλίψεων.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἶ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (τρεῖς φορές)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρισον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπισκεψε καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά Σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία Σου, γεννηθήτω τὸ θέλημά Σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον

δός ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν ἀλλὰ ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος ᾠδ' α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ταπεινώσεως ἄστρον τηλαυγές τὸ τοῦ Πνεύματος, ταῖς βολαῖς ἀστράψαν καὶ κόσμον, καταυγάσαν τοῖς θαύμασι, τὸν γόνον Ταλαντίου τὸν κλεινόν, καὶ καύχημα Εὐβοίας ἱερόν, ἐπαινέσωμεν ἐκθύμως, Δαβίδ τὸν θεοφόρον καὶ βοήσωμεν• Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργούντι διὰ σου, πάσιν ἰάματα.

Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις, μέθ' ἣν ψάλλομεν τὸ ἐξῆς:

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντων, ὀσιώτατε Δαβίδ, γέρον κεκλημένε, τῶν ποθῶ, ἀσπαζομένων πιστῶς, κάραν σου τὴν παντιμον καὶ σὴν λειψάνων σορόν, τὰς αἰτήσεις ἐκπλήρωσον, καὶ ἐξ ὀλέθριων,

πειρασμῶν τοῦ δράκοντος, ἀπάλλαξον σαῖς λιταῖς, ἵνα ἀκλινῶς σέ τιμῶσι, καὶ τὸν βασιλέα τῶν ὄλων, τὸν σέ μεγαλύναντα δοξάζωσι.

Ἦχος πλ. δ'.

Δέσποινα προσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ἦχος β' .

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σέ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξον μέ ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ὁ Ἱερεὺς: Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.